

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813010359
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7813010359.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2014, v trestnej veci proti L. L., pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.4 písm.b/ Tr.zák., spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Rožňave zo dňa 30.10.2013 sp.zn. 1 T 130/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Rožňave sp.zn. 1 T 130/2013 zo dňa 30.10.2013 bola obžalovaná L. L. uznaná vinnou zo zločinu krádeže podľa § 212 ods.1, ods.4 písm.b/ Tr.zák., spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že

že dňa 22.10.2010 v poludňajších hodinách v P., G. F. Š., spolu s doposiaľ nestotožnenou spolupáchatelkou, oslovila tam náhodne prechádzajúcu T.. K. B., G.. XXXX, s nepravdivou zámienkou, že vylepuje na okná bytov výherné súťažné symboly pre firmu U., na základe čoho ich T.. K. B. pozvala do svojho bytu na 4. poschodí obytného domu na ulici Š. Č.. XX, kde požiadali o rozmenenie 500,- € bankovky, pričom poškodená zo sekretára v izbe vybrala peniaze, potom T.. K. B. zamestnali vystrihovaním výherného symbolu v kuchyni, jedna z páchateliek prešla do izby, odkiaľ zo skrine odcudzila finančnú hotovosť vo výške 1.060,- Eur ku škode T.. K.N. B. a z bytu ušli.

Okresný súd podľa § 44 Tr.zák. u obžalovanej L. L. upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladal trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 rokov, uložený jej skorším rozsudkom Okresného súdu v Lučenci sp.zn. 2 T 271/2012 zo dňa 14.3.2013, právoplatným 14.3.2013 za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Prvostupňový súd podľa § 287 ods.1 Tr.por. uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej M.. C. P. škodu vo výške 1.060,- Eur.

Citovaný rozsudok vo výroku o uložení treste nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním prokurátora. V písomnom odôvodnení prokurátor uviedol, že okresný súd pri upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr.zák. pochybil a jeho postup je nezákonný. U osoby obžalovanej neboli splnené zákonné podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu. V tejto súvislosti poukázal najmä na predchádzajúce odsúdenie obžalovanej pre totožnú trestnú činnosť. Zároveň zvýraznil, že u osoby poškodenej sa jednalo o chránenú osobu, a to v zmysle ustanovení § 127 ods.3 Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.e/ Tr.zák. U obžalovanej prichádzalo do úvahy aplikovanie ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. v znení nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky publikovaného pod č. 428/2012

Z.z., a to pri neexistencii poľahčujúcich okolností, naopak pri priťažujúcich okolnostiach v zmysle § 37 písm.a/, g/ Tr.zák. S poukazom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods.4 Tr.zák. mala byť správne zákonom stanovená trestná sadzba na dolnej hranici zvýšená o jednu tretinu, pričom v konkrétnom prípade neprichádzalo do úvahy použitie zmierňujúceho ustanovenia § 38 ods.7 Tr.zák., pretože použitie ustanovení § 38 ods.4 Tr.zák., § 41 ods.2 Tr.zák. nebolo neprimerane prísne.

Záverom prokurátor poukázal aj na skutočnosť, že voči obžalovanej sa vedie ďalšie trestné stíhanie pre druhovo obdobnú, resp. totožnú trestnú činnosť. Rozhodnutie okresného súdu o upustení od uloženia súhrnného trestu preto nie je dostatočným na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a aby rozhodol v zmysle ustanovenia § 322 ods.3 Tr.por. v intenciách podaného odvolania a uložil obžalovanej L. L. súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

K podanému odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadrila aj obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu B.. Y. I.. V písomnom vyjadrení uviedla svoje presvedčenie, že upustenie od uloženia súhrnného trestu okresným súdom je v celom rozsahu správne a zákonné. Obžalovaná tvrdila, že pri ukladaní trestu súd správne vyhodnotil existujúci pomer poľahčujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 36 Tr.zák. Zvýraznila fakt, podľa ktorého spáchanie stíhaného trestného činu v konkrétnom trestnom stíhaní priznala a úprimne oľutovala. Dcére poškodenej sa ospravedlnila na hlavnom pojednávaní a spôsobenú škodu dňa 30.10.2013 dobrovoľne uhradila, o čom predložila poštovú poukážku. Pred spáchaním predmetného trestného činu viedla riadny a bezúhonný život. Navrhla preto napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdiť a podané odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry zamietnuť.

Verejné zasadnutie o podanom odvolaní prokurátora sa na krajskom súde konalo v neprítomnosti obžalovanej, a to po splnení zákonom predpísaných podmienok.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol vyhovieť podanému odvolaniu prokurátora okresnej prokuratúry, a to z dôvodov uvedených v písomnom vyhotovení, pričom opakovane poukázal predovšetkým na osobu obžalovanej a mal za to, že upustenie od uloženia súhrnného trestu nie je postačujúcim trestom a navrhol uložiť obžalovanej súhrnný trest odňatia slobody.

Obhajkyňa obžalovanej poukázala na písomné vyjadrenie obhajcu B.. Y. I. s tým, že navrhla podané odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaniu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods.1 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V súvislosti s podaným odvolaním prokurátora krajský súd zistil, že obžalovaná bola právoplatne odsúdená rozsudkom Okresného súdu v Lučenci sp.zn. 2 T 271/2012 zo 14.3.2013 (právoplatným 14.3.2013), pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.4 písm.b/ Tr.zák., spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák. Za to jej súd uložil podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, plynúcou do 14.3.2016, a to s probačným dohľadom. Zároveň okresný súd obžalovanej podľa § 51 ods.4 písm.e/ Tr.zák. uložil povinnosť počas skúšobnej doby ospravedlniť sa poškodenej M. R., G.. XX.XX.XXXX.

Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahoval na prejednávané trestné stíhanie obžalovanej je zrejmé, že obžalovaná L. L. sa stíhaného trestného činu dopustila dňa 22.10.2010, to znamená pred vyhláseným odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu v Lučenci sp.zn. 2 T 271/2012 zo dňa 14. marca 2013.

Podľa § 42 ods.1 Tr.zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods.1 Tr.zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V zmysle ods.2 citovaného ustanovenia, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaný dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Trest je potom potrebné páchatel'ovi uložiť v zmysle nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. novembra 2012, ktorý bol publikovaný pod č. 428/2012 Z.z.

Podľa § 44 Tr.zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr.zák., ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

V prípade obžalovanej L. L., teda po jej vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 257 Tr.por., prichádzal do úvahy postup prvostupňového súdu, ktorým jej mohol byť uložený súhrnný trest, a to v zmysle už citovaného ustanovenia § 42 ods.1 Tr.zák. a asperačnej zásady podľa § 41 ods.2 Tr.zák. v spojení s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL. ÚS 106/2011. Trestná sadzba pri zločine krádeže podľa § 212 ods.4 Tr.zák. je zákonom stanovená v rozpätí 3 až 10 rokov. U osoby obžalovanej boli správne prvostupňovým súdom zistené tri poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j/, k/, l/ Tr.zák. a krajským súdom ustálenéj jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm.g/ Tr.zák. (spáchal trestný čin na mieste požívajúcom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu osobitnú ochranu, najmä v dome alebo byte iného). Za daného stavu teda u obžalovanej prevažoval pomer poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 38 ods.3 Tr.zák. a horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa znížila o jednu tretinu.

Okresný súd aj podľa názoru druhostupňového súdu pri rozhodovaní o treste obžalovanej správne vyhodnotil okolnosti prípadu a osobu obžalovanej. Napriek tomu, že obžalovaná spáchala zločin a v jej prípade prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, bolo potrebné vziať do úvahy najmä tú okolnosť, že pred spáchaním stíhaného trestného činu viedla riadny a bezúhonný život. Nie nepodstatnou je aj okolnosť, že spôsobenú škodu v celom rozsahu uhradila a dcére poškodenej sa ospravedlnila. Obžalovaná spáchanie žalovaného trestného činu v plnom rozsahu priznala a oľutovala.

Krajský súd preto v súlade s názorom okresného súdu dospel k záveru, že na nápravu obžalovanej v konkrétnom prípade postačí trest, ktorý jej bol uložený skorším rozsudkom Okresného súdu v Lučenci sp.zn. 2 T 271/2012 zo dňa 14.3.2013. Druhostupňový súd teda konštatoval, že okresný súd správne podľa § 44 Tr.zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, a to už vzhľadom na skorším rozsudkom uložený trest odňatia slobody. Pokiaľ sa týka ďalších trestných stíhaní obžalovanej, je treba zo strany krajského súdu zvýrazniť predovšetkým zásadu prezumpcie nevinu. V zmysle ustanovenia § 2 ods.4 Tr.por. každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu. Spôsob skončenia ďalších vedených trestných stíhaní obžalovanej je teda v čase rozhodovania o jej treste na základe podaného odvolania prokurátora neistý, a preto tak, ako okresný súd, ani krajský súd túto skutočnosť pri svojom rozhodovaní nevzal do úvahy.

Krajský súd na základe týchto dôvodov odvolanie prokurátora zamietol podľa § 319 Tr.por., pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.